

Trafikmidler saavel over Esbjerg som fra Kjøbenhavn over Gjedser til Kontinentet. Jeg skal af mit fulde Hjerte slutte mig til den Tante, der er nedlagt i dette Forslag. Jeg kan ikke se rettere, end at jo mere Trafik man kan skaffe gennem et Land, særlig et lille Land, jo bedre staar dette Land sig, det giver altid en Indtægt, der falder altid Noget af, og naar det, at et lille Land kommer til at staa i saa nær Forbindelse som mulig med de store Lande ubestrideligt er til stor Gavn for Landet, saa ser jeg ikke rettere, end at det er overordentlig rigtigt at staa ind paa denne Vej, og her anser jeg det for ligefrem nødvendigt. Selv om det, der forlanges i Diebliffet, kan synes stort, ser jeg ikke rettere end, at det er nødvendigt, thi efter at den vestlige svenske Bane er anlagt, hvorved man søger at drage den skandinaviske Trafik ned gennem Sverig, vil man meget let, naar vi ikke fra vor Side gjøre noget Alvorligt, for at faae den gennem Danmark, risikere, at hele Trafiken kommer til at gaa over Østad til Kontinentet. Jeg anser derfor dette for ligefrem nødvendigt, og selve den slesvig-holstenke Kanal gjør, at der maa gjøres alt Muligt for at drage saa Meget som muligt af Trafiken, dels over Gjedser dels over Esbjerg, men jeg kan dog ikke tilbageholde en alvorlig Advarsel lige overfor den ærede Inderrigsminister og det høie Thing, som jeg særlig vil lægge Finantsudvalget paa Sinde inden 3die Behandling, og det er, at naar man vil arbejde sig op til en stor Trafikforbindelse paa et enkelt Punkt i et Land, maa man meget vogte sig for at træde Andre for nær, idet man derved muligvis kan komme til at ubelukke allerede vel indarbejdede Router, og derved muligvis tillige, som jeg senere skal paavise, komme til at forurette visse Landsdele, i dette Tilfælde Jylland. Jeg er saa varm en Ven som Noget af de to Forslag, men ligesaa bestemt maa jeg protestere imod, at man negligerer den skandinaviske Trafik, der allerede gaar gennem Jylland til Kontinentet. Jeg skal villig indrømme, at hele den sydlige Del af Sverig, den østlige Del af Sverig, maaste ogsaa den nordlige Del af Sverig og Øst-Norge, vil komme til at tilhøre Trafiken ned ad den svenske Vestkystbane, og maa søges draget herved over Gjedser, men den store vestnorske Trafik, og navnlig hele den store vestnorske Post, tillader jeg mig at paastaa, at det vil være umuligt at faae ført ned ad den Vej, lige saa umuligt som det vil være at faae Vandet til at gaa imod Strømmen. Jeg overdriver ikke, naar jeg siger, at den naturlige Vej for hele det vestlige Norge og ogsaa for det østlige Norge og en stor Del af

Nordsværig gaar gennem Jylland, og at denne Route ned til Kontinentet vil blive meget vanskelig at føre ned igennem Sverig og ind over Sjælland til Gjedser. Men selv om man kan gjøre det, vil der blive meget tilbage, og navnlig den store vestnorske Post, som har saa stor Betydning, maa vi meget vogte os for, skal gaa fra os. Jeg skal anføre et lille Exempel paa, at den naturlige Vej, som jeg sagde, er gennem Jylland. Da vi for nogle Aar siden fik Jernbanen færdig til Frederikshavn, kom der et Par Herrer, Belgiere, der vare sendte af den belgiske Regjering, over til Sverig, for at tage imod Kanoner. De reiste med Jernbanen lige til Frederikshavn, idet det aldrig kunde falde dem ind Andet end, at der over det lille Smule Land, hvor de kun skulde sejle ca. 4 Timer, maatte være Forbindelse. Man kan tænke sig deres Forbauselse, da de kom til Frederikshavn, og ikke kunde komme længere, men maatte vende om, og tage tilbage til Kjøbenhavn, for at komme til Sverig. Præktiste Folt, som Belgierne, kunne slet ikke tænke sig Andet end, at naar man har faaet en Jernbaneforbindelse til Frederikshavn, saa maa denne Route føre til Sverig, men det var ikke Tilfældet den Gang. Den som jo imidlertid, man begyndte at indarbejde denne Route; og den er arbeidet op til en meget respektabel Størrelse, siden Jernbaneanlægene ere førte op gennem Jylland. Jeg skal minde de Herrer, som dengang sad i Rigsdagen sammen med mig, om, hvormeget netop den skandinaviske Trafik blev fremhævet, som Grund til at der skulde bygges Bane gennem Bønderhøvel. Det var netop den skandinaviske Trafik, der spillede Hovedrollen, til at vi kunde faae denne Bane tilligemed de to andre til Esbjerg Havn og de vestligste Baner. Man gif videre for at udvide Trafiken, og byggede den kostbare Bro over Dimfjorden, altsammen baseret paa en stor skandinavisk Trafik. Man gif endogsaa saa vidt, at der var Tale om at give Bevilling — Noget, man burde have gjort — til et Statsfisk fra Frederikshavn til Gøteborg. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) vil vistnok kunne mindes, hvorledes et Forslag til en Bevilling paa Finantsloven faldt paa Grund af et uheldigt Svar fra den daværende Inderrigsminister. Det var paa et hængende Haar, at vi dengang havde faaet et Statsfisk der, og det har vi savnet meget. Naaget vi nu ikke fik dette Statsfisk, naaget jeg tør sige, at vi kun have havt ganske simple Skibe til denne Fart fra Frederikshavn til Gøteborg, har dog Persontrafiken udviklet sig i en ganske